

KOSMONOSKÝ

zpravodaj

Informační list Kosmonos a Horních Stakor

říjen 2020

REKONSTRUKCE POD ZÁMKEM

Kosmonoská lokalita Pod zámek prochází druhou etapou rekonstrukce. Bohužel stavební práce se minimálně o měsíc protáhnou. Vina není na straně města. „Je tam zdržení kvůli Vodovodům a kanalizacím. Práce na jejich šachtě mají skluz. To nás zabrzdí do doby, než bude možné udělat konečné povrchy. Teď si jen přejeme, aby byl relativně příznivý říjen a listopad a my mohli tuto rekonstrukci dokončit. Za zdržení se občanům této lokality omlouváme, přestože to v tomto případě není vina města,“ říká vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon.

KANALIZACE V HORNÍCH STAKORÁCH

Podle plánu probíhají práce spojené s kompletní rekonstrukcí kanalizace v Horních Stakorách. Cílem dodavatele je, v případě hlavních stok, aby byly ještě letos všechny hotové. V současné době končí práce na hlavní průtahové silnici a pokračovaly úpravy na místních komunikacích. Příští rok jsou v plánu už jen přípojky. S rekonstrukcí je spojená také uzavěrka zmíněné hlavní komunikace. Její znovuootevření se chystá na přelomu října a listopadu. (red)

RUŠÍ SE VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

S ohledem na šíření koronaviru v České republice se ruší vítání občanů. Tato akce měla proběhnout v sobotu 10. října. O novém termínu vás budeme včas informovat.

SBĚR ŽELEZNÉHO ŠROTU

V sobotu 17. října proběhne postupně na celém území města Kosmonos sběr železného šrotu. Akci zajišťuje Sbor dobrovolných hasičů. Ti se také obrací na občany s prosbou, aby věci určené k odvozu připravili před své domy až v uvedený den. To kvůli „nočním nájezdům“ nenechavců. Odvoz začne v 9 hodin. Případné další informace je možné získat na telefonních číslech 731 206 031 (pan Bergl), 607 824 012 (pan Rys) nebo 736 284 709 (pan Příhoda). (red)

ZKRENONSTRUOVANÁ KOTELNA UŠETŘÍ AŽ DVACET PROCENT NÁKLADŮ

Kotelna Základní školy v Kosmonosích prošla celkovou rekonstrukcí. Tato investice přišla téměř na tři miliony korun a byla financována z prostředků Evropské unie. Rekonstrukce už byla nezbytně nutná. Původní plynové kotle už totiž dosluhovaly. Slavnostní předání kotelny do provozu proběhlo poslední zářijový den.

Mezi hosty při slavnostním otevření opravené kotelny nechyběli představitelé města – starosta PharmDr. Eduard Masarčík, místostarosta Mgr. Petr Boubín, vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon a ředitel kosmonoské základní školy Mgr. Milan Petráš. Spolu s nimi také zástupci dodavatelské firmy TEP Jablonec nad Nisou. „Původní kotle na plyn už dosluhovaly, poslední rekonstrukce probíhala někdy před patnácti lety,“ uvedl vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon. „Nechali jsme zpracovat projektovou dokumentaci a podařilo se nám získat zároveň dotaci z evropských prostředků. Investice stála zhruba 3 miliony korun. Výbornou práci tedy odvedl dodavatel – jablonecká firma TEP.“

Celou rekonstrukci připravila kosmonoská radnice v součinnosti se správním odborem. „Konečný výsledek předčil veškerá očekávání,“ pochvaloval si celou akci starosta PharmDr. Eduard Masarčík. „Musím poděkovat jak úředníkům města a správnímu odboru, tak samotné firmě TEP. Přesvědčila město o tom, že i v dnešní těžké době existují firmy hrdé na svou práci. Její zaměstnanci odvedli maximálně profesionální práci - zodpovědně a bez třetích ploch. Byli jsme navíc ubezpečeni, že minimálně patnáct let by nemělo dojít k žádnému vážnějšímu zásahu do chodu a údržby. Tak, aby zre-

Zrekonstruovaná kotelna výrazně sníží náklady na vytápění. Fotil Josef Hodboď

konstruovaná kotelna sloužila lidem, škole, pedagogům a žákům.“

Realizace projektu probíhala v červenci a srpnu, v měsíci září došlo ještě ke konečným úpravám. „Provedli jsme modernizaci stávající kotelny. Byla přestavěna na novou kondenzační technologii. Podle propočtů by měla uspořit kolem dvaceti procent nákladů. Jednalo se o tři-miliónovou a pro nás velmi důležitou zakázku,“ uvedl jednatel společnosti TEP Tomáš Vele. Také on si pro změnu pochvaloval spolupráci s městem Kosmonosy. „Ti lidé jsou tady prostě úžasní, na mě to dýchlo pozitivní atmosférou“, dodal.

Provést rekonstrukci ovšem vůbec nebylo jednoduché. Nejtěžší bylo do místnosti dopravit právě samotné plynové kotle. „Okna jsou zamřížovaná. Projektant řešil, že se vyndá mříž a okno vybourá. To ale pochopitelně na památkově chráněném objektu není optimální řešení ... Proto jsme účelně zrekonstruovali dveře a přes ně veškerý materiál a kotle

dostávali dovnitř,“ upřesnil Tomáš Vele. Samotná technologie by měla skutečně sloužit patnáct až dvacet let. Taková je její minimální životnost. „Tím nechci říct, že by se vše muselo za dvacet let měnit. Otázkou ovšem je, čím se za dvě desetiletí bude topit,“ zmínil Tomáš Vele. Tím pro jabloneckou firmu ale spolupráce s městem nekončí. Vyhrála totiž výběrové řízení na kotelnu SK Kosmonosy.

PAVEL PETR

Rekonstrukci kotelny připravila kosmonoská radnice v součinnosti se správním odborem. Fotil Josef Hodboď

PRO BEZPEČNOST NA PŘECHODECH

Město Kosmonosy má tři nové přechody červené barvy. Jeden z nich je v Debrské ulici u Štíftu. Zbývající dva na Hradištské ulici u bývalého zahradnictví a u hřbitova. „Tato místa jsme vytypovali kvůli zvýšení bezpečnosti ve městě,“ vysvětlil vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon. Nabídl také vysvětlení, proč mají přechody červený povrch. „Je barevně zvýrazňující a upozorňuje to řidiče na přechod pro chodce. Zároveň má zdršňující povrch. Brzdné účinky jsou při předpokládané padesátikilometrové rychlosti daleko efektivnější.“

Jedná se o investici ve výši jednoho milionu korun, včetně barvy, ostrůvků a úpravy chodníků. Devadesát procent této částky bylo hrazeno z fondů Evropské unie. Zbytek zaplatilo město Kosmonosy. (pp)

Kosmonosy mají tři nové červené přechody. Fotil Martin Veselý

Uvnitř čtete

**Strojní čištění ulic
ve městě ... 2**

**Svoz nebezpečného
odpadu ... 2**

**To byl Zdeněk
Louženský ... 3**

**Memoriál
Josefa Ryse
v hasičském útoku ... 3**

**Rozhovor s
Ing. Danou Kolářovou,
ředitelkou Psychiatrické
nemocnice ... 4**

**Dny duševního
zdraví ... 5**

**Z činnosti
kulturní komise ... 6**

**Klub turistů
chystá shromáždění
členů ... 6**

**Divizi jsme se
nebránili, říká
Petr Bernard ... 7**

**O křišťálovou kuželku
starosty Kosmonos ... 8**

**Biatlonisté bojovali
o republikové tituly ... 8**

JAK DÁL S CYKLOSTEZKOU

Zdržení je v případě výstavby druhé cyklostezky. Na vině byly debaty týkající se hutnění po rekonstrukci kanalizace a vodovodního řádu. Hutnění je metoda mechanického zvyšování hustoty materiálu, v tomto případě povrchu cyklostezky. Další chystané práce ovlivnilo nepříznivé počasí. Termín výstavby rekonstrukce, tedy květen 2021, by ale měl být dodržen. (pp)

STROJNÍ ČIŠTĚNÍ ULIC VE MĚSTĚ

V měsíci listopadu 2020 bude firma COMPAG Mladá Boleslav s.r.o. provádět strojní čištění místních komunikací v Kosmonosech a Horních Stakorách. Termíny čištění jednotlivých ulic jsou uvedeny v následující tabulce.

Datum označení lokality	Datum čištění	Hodina započítí čištění	Ulice
bez označení	10.11.2020	7.00 hod	Boleslavská, Brigádnická, Družstevní, Lípy, Sadová, Průmyslová
5.11.2020	12.11.2020	7.00 hod	Pod koupalištěm, Puškinova, Tesařská, Pod Oborou, Fr. Opolského, Budovatelská, Bímová, Jelínkova I, Jelínkova II, Máchova, Slunečná, Příčná, Na Svahu, Okružní, Pod Oborou, Fr. Opolského, Budovatelská,
12.11.2020	19.11.2020	7.00 hod	nám. Míru (okolo úřadu) Linhartova, Podzámecká, Tyršova, Zahradní, Pionýrů, Linhartova, B. Bubáků Vrchlického, Karla Veselého, Luční, Jižní, Květinová, Duhová
19.11.2020	26.11.2020	7.00 hod	Pod Loretou, U masokombinátu (vč. parkoviště), Jarošova, V. Nejedlého, Jana Bubna, Bradlecká (parkoviště), Těšnovská, Jizerská, Ještědská, Horní Stakory, Hakenova, Třebízského

Předpoklad zahájení čištění je vždy u označených ulic v 7.00 hod., dokončení pak mezi dvanáctou a čtrnáctou hodinou. Žádáme tímto všechny občany města, aby respektovali přenosné dopravní značení, které bude 8 dnů předem v dané ulici instalováno !!! Upozorňujeme, že zákazy zastavení budou v některých lokalitách opět označeny „ZÓNOU ZÁKAZU ZASTAVENÍ“, která platí pro celé území a zákaz je ukončen pouze „KONEC ZÓNY ZÁKAZU ZASTAVENÍ“, Miloslava Jelínková, správní odbor MÚ.

SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU VE MĚSTĚ

Svoz nebezpečného odpadu proběhne v sobotu 24. října 2020. Stanoviště, kde bude možné ve stanovenou dobu osobně předat předmětné odpady, jsou následující:

- 8.00 - 8.30 hodin Horní Stakory – u autobusové zastávky
- 8.40 - 9.00 hodin Kosmonosy - parkoviště u nemocnice (před zahradnictvím)
- 9.10 - 9.30 hodin Kosmonosy - parkoviště na sídlišti Pod Koupalištěm
- 9.40 - 10.00 hodin Kosmonosy

- Boleslavská ulice (parkoviště nad Rychtou)
10.10 - 10.30 hodin Kosmonosy - ul. Pionýrů - u nádob na separovaný odpad.

Předmětem sběru budou následující odpady: akumulátory (plně i suché), barvy a nátěrové hmoty, chemikálie, fotochemikálie, chladicí a brzdové kapaliny, galvanické články, lepidla, pryskyřice, léky a farmaceutický odpad, znečištěné kovové, plastové a skleněné obaly, odmašťovací

přípravky, rozpouštědla, odpadní olej (např. z fritovacích hmců), olej znečištěný - topný, olejové filtry, znečištěné textilie, zářivky, výbojky ale i ojeté pneumatiky, kompletní vyřazená zařízení (televizory, rádia, elektronická zařízení, lednice, domácí spotřebiče). Odvoz se netýká odpadů z podnikatelské činnosti. Žádáme Vás, abyste neshromažďovali odpady na určených místech předem, mimo stanovený čas.

Správní odbor MÚ Kosmonosy.

BEZDOTYKOVÉ DEZINFEKČNÍ STOJANY

Vedení města Kosmonosy začátkem září zajistilo nákup dvanácti kusů bezdotykových dezinfekčních stojanů. Využívány jsou ve školce, základní škole a tělocvičně. Počítalo se i s jejich využitím v průběhu voleb. „Stejně tak došlo k doplnění zásob dezinfekce, kdy v současné době máme k dispozici téměř 500 litrů,“ informoval místostarosta Mgr. Petr Boubín a dodal: „Věříme, že i za přispění těchto opatření se nám povede současnou situaci v klidu zvládnout.“ (pp)

PLACENÁ INZERCE

Civilní bezpečnostní služba přijme do pracovního poměru studenty - osoby se ZPS - starobní důchodce na pozici

PRACOVNÍK OSTRAHY A RECEPCE

Výhodné mzdové podmínky - pes výhodou.
Bližší informace na tel: 608 313 199, 732 408 337

PARKOVACÍ ZÓNY PRO REZIDENTY

Zástupci Policie České republiky v minulých dnech schválili možnost zřízení parkovacích zón pro rezidenty v Kosmonosích. Konkrétně se jedná o ulice Jana Bubna, Jarošova, Víta Nejedlého, Karla Veselého v části nad ulicí Víta Nejedlého, a Pod Loretou od Karla Veselého k Průmyslové. Rezidenční zóny budou v provozu v pracovních dnech, kdy v těchto ulicích budou moci zaparkovat jen rezidenti či jejich návštěvy. K tomu každý rezident obdrží parkovací karty. „Město si od tohoto kroku slíbujeme zlepšení parkovací situace v této lokalitě. Zároveň dojde i ke zjednosměrnění těchto ulic. To z důvodu bezpečnosti a zjednodušení průjezdu složek Integrovaného záchranného systému. Ten je v současné době problematický a zástupci IZS ho opakovaně řeší,“ uvedl k celé záležitosti místostarosta Mgr. Petr Boubín. V současné době probíhá doladování detailů. Podrobnosti vám přineseme v listopadovém vydání Kosmonoského zpravodaje.

(pp)

NOVÝ CHODNÍK U OPRAVEN

Stavební práce probíhají v současné době u bývalých opraven. Jedná se o rekonstrukci stávajícího chodníku. Byl už v nevyhovujícím stavu. „Rekonstrukce Boleslavské ulice se zatím odkládá na neurčito.“

Proto jsme chtěli zlepšit alespoň stav tohoto chodníku, který je hodně využíván a z pohledu stavebního stavu byl jeden z nejhorších na území města,“ upřesnil vedoucí správního odboru Ing. Michal Šimon. (pp)

Chodník v Boleslavské ulici prochází rekonstrukcí.

JEDNOSMĚRKA POD KOUPALIŠTĚM

V lokalitě Pod koupalištěm byl zřízený jednosměrný provoz. „Je to na základě požadavků integrovaného záchranného systému. Kvůli rychlejší průjezdnosti komunikací na sídliš-

ti. Nevzešlo to z požadavků města, ale proto, že sanitní vozy měly v několika případech problémy s průjezdem,“ odůvodnil dopravní opatření místostarosta Mgr. Petr Boubín.

PLACENÁ INZERCE

Připravte se na další vlnu

Je dobré být připraven na jakékoli vlny, které život přinese. Náš stabilní internet na doma bez závazku pro vás teď máme za parádní cenu.

Nordic 5G Internet

-200 Kč na 6 měsíců

Nová Nordic TV

-100 Kč na 6 měsíců

Balíček 5G Internet + TV

-350 Kč na 6 měsíců

Akce platí do 15. 11. 2020. www.nordictelecom.cz

Nordic telecom Překvapivá volnost

TO BYL PROFESOR ZDENĚK LOUŽENSKÝ

V letních měsících nás zastihla smutná zpráva. Zemřel profesor Zdeněk Louženský. Bylo mu 87 let. Do historie našeho města se zapsal výrazným způsobem. V letech 2002 až 2006 byl místostarostou. Byl velkým patriotem a také profesorem na mladoboleslavském gymnáziu Dr. Josefa Pekaře. Dnes vám jeho osobu připomeneme. Ve vzpomínkách jeho kolegů a také žáků. V jejich očích zůstal jako nesmírně vzdělaný muž s velkým smyslem pro humor a také s pochopením pro studenty. Podle nich by si pan profesor rozhodně nepřál vzpomínat jen se smutkem, ale naopak s úsměvem na tváři, protože prý nezkazil žádnou legraci. Tak jsme se tohoto přání snažili držet.

ZE ŽIVOTA PANA PROFESORA

PhDr. Zdeněk Louženský se narodil 12. července 1933 v Kosmonosích. Do základní školy chodil v Kosmonosích, byl výborným fotbalistou. Pamětníci si vyprávěli o jeho super gólu nůžkami. Osmileté reálné gymnázium absolvoval v Mladé Boleslavi, kde maturoval v roce 1953. Na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, obor historie, promoval v roce 1958. Pedagogickou dráhu zahájil na základní škole v Kosmonosích. Poté nastoupil na mladoboleslavské gymnázium, kde působil celý život až do důchodového věku. V roce 1968 získal doktorát na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy obor historie.

Zdeněk Louženský byl kosmo-

noským patriotem. V roce 1963 napsal knihu Kosmonosy včera a dnes. Publikace byla vydána u příležitosti padesátého výročí jmenování Kosmonos městem. V roce 1988 se podílel na vytvoření almanachu 300 let gymnázia, konkrétně kapitoly Gymnázium v bouřlivých proměnách společnosti a doby 1848 – 1938. Kromě působení na gymnáziu Dr. Pekaře přednášel také na Osmiletém gymnáziu nebo dalších středních školách v Mladé Boleslavi. To už v důchodovém věku.

Založil také Kosmonoské noviny. První číslo vyšlo v září 1991 a několik let se vydávaly pod jeho vedením. Jedno volební období zastával i funkci místostarosty Kosmonos a o dění v rodném místě se zajímal až do posledních chvil svého života.

Měl rád sport, hlavně fotbal. Miloval humor i hudbu. Hrál na kytaru a zpíval, hlavně na školních výletech. Miloval svou rodinu. Těšil se z úspěchů syna i vnoučat. Byl velmi oblíbený u studentů. Vnímali ho jako výjimečného kantora. Od ministerstva školství obdržel čestný titul Zasloužilý učitel. Těšil se velké popularitě žáků mnoha generací. Nakonec slova studentů jeho nejoblíbenější III.C při posledním rozloučení to jen dokreslují: Milý pane profesore, milovaný Loužo, drahý Zdeňku ... Pokud na věčnosti existuje nějaké učitelské nebe nebo pedagogický ráj, jsme přesvědčeni, že tam nalezněš své místo. Neboť velká duše se ani v nekonečných dálavách vesmíru neztrácí. PhDr. Zdeněk Louženský zemřel 29. července 2020.

VE VZPOMÍNKÁCH KOLEGŮ

Na profesora Zdeňka Louženského zavzpomínali kolegové z mladoboleslavského gymnázia Dr. Josefa Pekaře – pan Petr Čech a paní Ivana Casanovová. Vzpomínají, že ve školním roce 1962/63 byl jeho příchod posilou do pedagogického sboru, a hlavně znamenal jeho omlazení.

„On přišel, byl veselý a velmi společenský,“ prozradil o Zdeňku Louženském Petr Čech. „Uměl zahrát na kytaru. Byl opravdu velmi oblíbený jak u kolegů, tak dětí. Ten svůj předmět, dějepis, se snažil učit takovým novodobým způsobem. Ne biflováním dat, ale na různých historických ukázkách. Čeština i dějepis

v jeho podání, to byla vlastně taková škola hrou.“

Také pro Ivanu Casanovovou to byl výborný kolega, který nezkazil žádnou legraci. Stal se lídrem kolektivu mladších lidí. „Společně jsme slavili nejruznější svátky a narozeniny. Říkali jsme tomu mecheche. To si nedokážete představit, jak jsme se dokázali bavit, jak se zpívalo. Po téhle stránce si myslím, že lidi k sobě tehdy měli blíže, než je tomu dneska. Lidi byli víc společenštější. Dnes si každý jede spíš po své vlastní linii. Tehdy i pracovní vztahy byly fajn. Jezdávalo se na chmel, bramborové brigády, na řepu. Zdeněk měl dokonce jednu třídu, se kterou se scházel vlastně pořád,“ přidala se ke vzpomínání Ivana Casanovová. Zdeněk Louženský jezdil také na nejruznější škodovacké tábory.

„My jsme spolu jezdili do Sloupu, pak třeba do Nedamova. On dělal hospodáře a vždy se mu podařilo ten kolektiv stmelit. Hlavně tím zpěvem a kytarou. Vzpomínám si taky, že jednu dobu, a to velmi krátce, dělal na gymnáziu zástupce ředitele. Dobrovolně ale z této funkce utekl. Chtěl učit a ne dělat úředničinu. Jako kamarád a kolega byl skvělý. Vůbec to nebyl konfliktní typ,“ říká Petr Čech. „Dokázal kolegy podržet. Mohla jsem se na něj s čímkoli obrátit. Byl vstřícný a když to jen trochu šlo, pomohl. Byl to gentleman a velmi vtipný muž,“ uvedla Ivana Casanovová.

Jenže život profesora Zdeňka Louženského nebyla jen škola. Napsal knížku o Kosmonosích. Zajímala ho místní historie, a taky sport. Fotbal a hokej. Byl zarytý Spartán. „Já byl Slávista, hodně jsme se hecovali. Když Sparta vyhrála ligu, přišel do školy v červeném saku. A když sám hrál fotbal, byl velmi zarputilý. Už byla také řeč o chmelových brigádách. Tam vždycky postavil fotbalové nebo volejbalové družstvo. Hrál se proti místním,“ upřesnil Petr Čech a zdůraznil, jak pro jeho kolegu byla důležitá rodina. „Měl syna Zdendu. Vystudoval Fakultu tělesné výchovy a sportu. Hrával volejbal v dresu Nymburka. On ho tam vozil a všemožně podporoval. Syn také na gymnáziu několik let učil. Měl aprobaci tělesná výchova – biologie.“

A ještě jednu věc chtěl dlouholetý přítel pana profesora Louženského zmínit. Totiž jeho vztah ke studentům. Průšvihy, které třída udělala,

nikdy prý neřešil s kolegy ve sborovně. Vždycky jen s dotyčným provinilcem. „Když byl velký průšvih, pozval jen rodiče do školy. Nevzpomínám si ale, že by něco někdy řešil nějak dramaticky s ostatním učitelským sborem,“ uzavřel vzpomínání na příjemné chvíle strávené po boku na PhDr. Zdeňka Louženského Petr Čech.

VE VZPOMÍNKÁCH STUDENTŮ

Milý pane profesore, milovaný Loužo, drahý Zdeňku, celá III. C mladoboleslavského gymnázia truchlí, tedy skoro celá, protože i z našich řad již někteří odešli do vyšších sfér, ale jistě se na nás dívají, neboť poslední rozloučení s naším nejmilejším a nejoblíbenějším profesorem si nemohou nechat ujít. Vždy sis přál, aby na Tvém pohřbu promluvil náš spolužák Jirka Polma, na jehož faře jsme strávili řadu krásných chvil. Ani on už ale bohužel není mezi námi.

Sympatie a přátelství mezi III. C a Tebou vznikaly již od prvního setkání, když jsme plni očekávání a samozřejmě i naivitu nastoupili do prvního ročníku gymnázia, abychom si otevřeli, jak se říká, dveře do života. A právě při formování našich ne zcela ještě zralých a vykvašených osobností jsi jako profesor českého jazyka a dějepisu sehrál důležitou roli. Dodnes vzpomínáme, jakým „postrachem“ při zkoušení byly drobným písmem popsané Tvé pověstné kartičky s letopočty významných světových událostí.

Prvním velkým potvrzením našeho přátelství byl hned v prvním ročníku romantický pobyt na chmelové brigádě a později několikadenní společný výlet na Malou Fatru, což vše utvrzovalo náš vztah. Po celé tři roky studia na gymnáziu jsi byl Zdeňku naším strážným andělem.

Během celého studia jsi nosil jedno sako. Zpočátku jsme nevěděli, proč je červené. Později jsme zjistili, že jsi velkým fandou pražského fotbalového klubu Sparty. Vždy, když klub prohrál, čekalo nás to nejpřísnější zkoušení z češtiny nebo z dějepisu.

Při začátku našeho předmaturitního svatého týdne jsme Ti sborově zazpívali na rozloučenou píseň začínající slovy: „Když v saku barvy svého klubu vstoupí do dveří, přísně

svoji třídu změní, pak se zachmuří. Ta Sparta to zas včera hrála, to je ostuda, potom smutně za katedru sedá. Umět správně mluvit česky, na to důraz klad, však pětky dávat, to on nedělal rád. Byl jsi, Ty náš milý Zdeňku, dobrý kamarád...“

Nejraději vzpomínáme na naše večírky v Rudém koutku na Starém městě v Mladé Boleslavi. Nezapomenutelné jsou tam prozpívání hodiny při Tvé hře na kytaru. Jednou z nejoblíbenějších písní, která se posléze stala naší neformální hymnou, byla „Dej mi pár okovů...“

Vídali jsme se celá desetiletí, nikdy ses však nenechal námi, svými studenty, připravit o svoji autoritu. Když zábava vrcholila, tak jsi diplomatically říkával, že musíš už domů, že budeš zametat před domem nebo odklízet sněh... A s tím se skutečně nedalo z naší strany nic dělat.

Živě si vybavujeme naše poslední setkání v restauraci Galatea v Kosmonosích v loňském roce.

Dobře víme, že nikoho z nás již nevyvoláš k tabuli, a ani z české literatury nebo dějepisu nevyzkoušíš. Přišli jsme Ti však při Tvé poslední cestě poděkovat za vše, co jsi pro nás, studenty, jako vynikající pedagoga a skvělého člověka, udělal.

Pokud na věčnosti existuje nějaké učitelské nebe nebo pedagogický ráj, jsme přesvědčeni, že tam najdeš své místo. Neboť velká duše se ani v nekonečných dálavách vesmíru neztrácí: „Je stále s námi, tady a teď!“

TŘÍDA III.C

MEMORIÁL JOSEFA RYSE V POŽÁRNÍM ÚTOKU

Už po šestadvacáté se v Kosmonosích konal Memoriál Josefa Ryse v požárním útoku. Uspořádali ho tradičně dobrovolní hasiči z našeho města. Zapojilo se do něj přes čtyři desítky týmů. Mezi muži se z vítězství radoval tým **Renmotor Jinolice**. Mezi ženami bylo nejlepší pořadající družstvo z **Kosmonos**. Blahopřejeme!

„Tatínek zemřel v roce 1994, hned jsme na jeho počest udělali první závody. Nejdřív jen tady pro týmy z okolí Mladé Boleslavi. V poslední době je memoriál součástí Jizerské ligy,“ vysvětlil velitel soutěže Josef Rys. Zasta-

vil se také u osoby svého tatínka. „Táta se přistěhoval do Kosmonos v roce 1961. Hned se přihlásil do hasičského sboru. Pracoval s mládeží. Dokonce vedl děti na celém okrese. Měl na starosti všechny soutěže pro ně. K tomu vedl i nás všechny v Kosmonosích. Co jsme

potřebovali, to nám dal. Byl přísný a trochu nás taky honil. To bylo jasné. Byl to ale férový chlap.“ U Rysů to zkrátka měli v rodině. Také maminka Věra se naplno zapojila do práce u hasičů. Byla jako jedna z prvních v oddíle Plamen. „Dědilo se to u nás z generace na generaci. Měli jsme pod sebou až třicet dětí. Jezdilo se na nejruznější soutěže. Často jsme vyhrávali. Prostě, hasičské řemeslo odnesla celá rodina. Ale myslím to v dobrém samozřejmě. Běhali prostě všichni. Děda i syn,“ zavzpomínala při 26. ročníku Memoriálu Josefa Ryse paní Věra Rysová. Není proto divu, že Josef Rys mladší zdědil po tatínkovi zaujetí pro dob-

rovolné hasiče a také požární sport. „Je to opravdu pro nás v rodině srdeční záležitost. Dá se říct, že ze začátku to tak trochu byla povinnost. Mamka, jak zmínila, také vedla děti. Když mi bylo patnáct a někdo chlapům při závodech chyběl, chodil jsem s nimi běhat a závodit.

Po vojně jsem se oženil. I manželka vstoupila k hasičům a také děti.“ Dnes je velitelem dobrovolných hasičů v Kosmonosích a zároveň velitelem jednotky. Má na starosti výjezdovou skupinu. „Máme tady skvělou partu lidí, s nimi se to vše dá dělat. A hlavně – nemusíte nikoho o nic prosit. Maximálně si vycházíme vstříc,“ pochvaluje si Josef Rys. **Výsledky 26.ročníku Memoriálu Josefa Ryse – muži:** 1. Renmotor Jinolice, 2. Frýdštejn, 3. Tatobity, 4. Dneboh, 5. Dubenec. **Ženy:** 1. Kosmonosy, 2. Ploukonice, 3. Veselá, 4. Sychrov, 5. Katusice.

PAVEL PETR

JSEM PYŠNÁ NA VŠECHNY, CO MI POMÁHAJÍ ŘÍKÁ ŘEDITELKA DANA KOLÁŘOVÁ

Ředitelka Psychiatrické nemocnice v Kosmonosích Ing. Dana Kolářová

Dlouhých devatenáct let je už ředitelkou Psychiatrické nemocnice Ing. Dana Kolářová, MBA. Ještě před tím pracovala ve funkci vedoucí referátu zdravotnictví na magistrátu v Mladé Boleslavi. Po příchodu do Kosmonos od 1. srpna byla v pozici zastupující ředitelky. Od prosince se pak stala plnohodnotnou ředitelkou. V Kosmonoském zpravodaji vám ji ale nepředstavíme jen jako ženu stojící v čele tohoto zdravotnického zařízení. Sluší se totiž zmínit také její aktivity. Vždyť se dlouhá léta věnovala krasobruslení.

NA LEDĚ ZIMNÍHO STADIONU

Z aktivní závodnice se stala trenérkou, předsedkyní oddílu TJ Auto Škoda, ředitelkou mistrovství republiky a také první dětské olympiády pro tuto sportovní disciplínu. „V podstatě s těmito aktivitami jsme skončila po nástupu do Psychiatrické nemocnice. Dětská olympiáda byla vlastně poslední velkou akcí, na které jsem se podílela. Pomáhala jsem s organizací.“

Sama závodila do patnácti let. Na zimní stadion to měla jen pár stovek metrů. Navíc tatínek Jaroslav Buřil hrával hokej. „Jak to asi mohlo dopadnout s dcerami, které mají tatínka hokejistu (smích)... Navíc tam byl i zdravotní aspekt. Naším to doporučil doktor. Já byla takové chura-vé dítě...“

Cesta k trénování a funkcionářské činnosti, to byl v případě Ing. Dany Kolářové postupný vývoj. Přebírala malé děti včetně například Martina Divíše, který se později stal mistrem republiky. Věnovala se mu hlavně v poslední části jeho kariéry, když už nejezdil sportovní dvojice, ale upřednostňoval sólovou kariéru. „Trénování to byl specifický obor. Musí se to se závodníky umět.“ Jako funkcionářka se pak na přelomu tisíciletí podílela na uspořádání mistrovství republiky v Mladé Boleslavi, na které byly dobré ohlasy od závodníků i Českého svazu krasobruslení. „Moc ráda na to vzpomínám. Bylo to krásné období. Šampionát jsme pořádali dva roky po sobě.“

To se ještě dalo skloubit s prací na okresním úřadu. Šéf mi vycházel

vstříc, uvolňoval mě třeba na soustředění. Ale hodiny jsem si pocho-pitelně musela napracovat.“

Z ÚŘADU DO POZICE ŘEDITELKY

V roce 2001 ovšem Ing. Dana Kolářová musela ze světa krasobruslení odejít. Pozice ředitelky Psychiatrické nemocnice v Kosmonosích by se jen těžko dala propojit s časově náročným koníčkem. Tušila, že má před sebou nejen velkou výzvu, ale hlavně obrovský kus práce. „O psychiatrické nemocnici jsem věděla jen to, že není v pořádku. Na rozdíl od Klauďánovy nemocnice, je-jímž zřizovatelem byl okresní úřad v Mladé Boleslavi. Psychiatrická nemocnice ale byla v gesci ministerstva zdravotnictví, což platí dodnes.“ Moc dobře si pamatuje na okamžik, když se s Psychiatrickou nemocnicí poprvé seznámila. „První šok byl, když mě uváděli pracovníci ministerstva. Po dvaceti minutách se sebrali a odjeli. Já tam seděla a nevěděla, s čím a jak začít. Neznala jsme tady jediného člověka...“

Postupně se začala rozhlížet. Začala shánět základní dokumenty a řešit tyto věci, aby se s nimi vůbec seznámila. Společně s bývalou hlavní sestrou Sýkorovou vyrazila do terénu. Chtěla pochopitelně vše vidět na vlastní oči. „Vzpomínám, že mě vodila nejruznějšími vchody a jinými zase ven. V těch prvních dnech jsem byla totálně zmatená. Navíc všechno kolem působilo depresivně. Oddělení byla tmavá, otlučená, ošuntělá. Strašně to tam na mě padalo.“

Začala řešit to nejzákladnější – kde sežene peníze. Psychiatrická nemocnice byla zadlužená. Zjistila třeba, že k účtu (aniž by ti dotyční něco provedli) mělo přístup deset lidí s různými povoleními. „Ve shá-nění finančních prostředků mi hodně pomohla bývalá ředitelka Všeobecné zdravotní pojišťovny v Mladé Boleslavi Jaroslava Zitková a také ředitelka Zdravotní pojišťovny Škoda Darina Ulmanová. S oběma už jsem se znala z předchozí práce. Tak mi pomohly - s ohledem na jejich možnosti - s tím, jak platby navýšit, abychom se dostali z toho zadlužení. Pak jsem hledala cesty, jak uspořít. Věděla jsem, že ministerstvo mi nic nedá. A také to, že ty největší peníze doslova proletěly komínem.“ A to doslova. Výstavbou velkokapacitní plynové kotleny, měla tehdy zásobovat také panelové domy nad nemocnicí. „Ani se mi nechce vzpomínat na první vánoce, kdy ze tří kotlů byl v provozu jediný. Já měla stále zapnutý mobil a čekala, co udělám s pěti sty pacienty. To byly zkrátka mé první roky ve funkci ředitelky,“ říká Ing. Dana Kolářová.

Neměla ale chuť utéct z pomyslného boje. Když se do něčeho pustí, není zvyklá prohrávat a něco vzdávat. Jak sama říká, dělá to tak, aby klidně mohla spát. „Můj tatínek při první návštěvě, aby věděl, do čeho jsem se dostala, pronesl pro mě památnou větu. Řekl: holka, než to tady dáš dohromady, tak budeš mít fousy až na zem...“

Jen těžko pak hledá okamžik nebo moment, kdy si řekla – teď se mi něco povedlo. Občas se ovšem prý musí ohlédnout dozadu. Hledí totiž spíš opačným směrem a říká si, co dalšího je třeba zařídit a udělat. „Takhle o tom mluvíme s mojí hlavní sestrou Simonou Francovou. Jednou jsme měly takovou chvíli, ještě před koronou. Seděly jsme a povídaly jsme si o normálních věcech. Ne o pracovních. A ona říká: tak si vezměte, že jsme za těch devatenáct let přestěhovaly všechna oddělení. Každé bylo alespoň nějakou dobu mimo, kdy se opravovalo. A já si to vůbec neuvědomila.“ Jako ředitelka nemá problém vydat se mezi pacienty a na jednotlivá oddělení. „Je fakt, když doprovázím návštěvy, tak je zaráží, že zdraví pacienti. Obrací se na mě a to nejen na odděleních, ale i když mě potkají v areálu.“

OTEVŘÍT SE VEŘEJNOSTI

Ing. Dana Kolářová vsadila také na otevřenost směrem k veřejnosti. Povědomí o psychicky nemocných lidech bývalo často tabu. Nikdo v okolí o nich vlastně nic nevěděl. To už patří minulosti. „Skutečně se snažíme otevřít veřejnosti. Je to například tři roky, co jsme třináctým ročníkem ukončili festival Na kopečku. Smyslem bylo ukázat lidem, že tu nepácháme žádné špatnosti. Že prostě jsme nemocnice jako každá jiná. Jen u nás nejsou vidět ty zlomené nohy, ale že pomáháme duši. Aktivit pro naše pacienty máme spoustu, aby se zase mohli vrátit do normálního života.“

Nenašli jsme ale zatím odpověď na jednu otázku, jestli je současná ředitelka Psychiatrické nemocnice na něco, co se za devatenáct let podařilo, opravdu pyšná a hrdá? Na prvním místě neopomněla na své kolegy a kolegyně. „Opravdu jsem pyšná na všechny spolupracovníky kolem, kteří mi pomáhají. To je první věc. Hrdá jsem samozřejmě také na opravu nemocnice a týká se to také venkovních prostor. Potřebujeme ještě komunikace a pod nimi kanalizaci. A na co jsem ještě hrdá? Získali jsme už čtyřikrát Akreditaci kvality a bezpečí lůžkové zdravotní péče od Spojené akreditační komise. To je pro mě opravdu důležité. Získávat totiž lidi pro jiný způsob práce nebylo jednoduché. Bylo to spojené s dodržováním standardů od SAK - provázáním platné legislativy. Proto, abychom roce 2010 dokázali získat akreditaci. To znamenalo ve všech směrech obrovské úsilí a nasazení. Komisaři do nemocnice přijeli na tři dny. Prošli úplně všechno. Ptali se od uklízečky až po primáře. A těch standardů, které musíte dodržovat, jsou opravdu mraky.“

Spolupracovníci Ing. Dany Kolářové to vzali za své. Pomáhali a ona na ně byla opravdu pyšná. „Ze začátku, když měla přijít hygiena, tak se – s nadsázkou – barvil trávník nazele. A všichni byli vyděšení, že má kontrola přijít. Teď se hygienici ohláší, já jim s klidným svědomím dám

Večer s PN Kosmonosy v Café Hruška.

vybrat oddělení, které chtějí navštívit. Ani jim o tom na oddělení neříkáme, že nějaká kontrola dorazí. Pracují normálně. Vůbec z toho nemají obavy nebo dokonce strach. Ví, že je u nich všechno v pořádku. Akreditace nám ze začátku přinesla i nějaké náklady. Například při nákupu spousty pomůcek. Na druhou stranu nám to nemalé peníze ušetřilo právě při těch kontrolách, kdy nemusíme platit pokuty.“

Post ředitelky Psychiatrické nemocnice možná také nabízí otázku – co taková práce je? Je to vůbec práce, poslání nebo koníček? Odpověď Ing. Dana Kolářová nehledala lehce. „To je velice těžká otázka. Možná odpovím trošičku jinak. Vždycky jsem se to vše snažila dělat tak, jak jsem nejlépe uměla. Neříkám, že jsem neudělala chyby. Jsme lidi. Ale od toho mám okolo sebe ty skvělé spolupracovníky. Poslouchám jejich názory a klidně řeknu: dobře, vymysleli jste to lépe.“

Dál pak přemýšlí, co by ještě dál vylepšila. Psychiatrická nemocnice se třeba druhým rokem chystá na dotační program Zelená úsporám. Ing. Dana Kolářová si proto přeje, aby s programem konečně začali. A plány má pořádkem. Není to tak, že by si řekla – tak a teď mám hotovo. „Tady to je pořádek, nikdy hotovo ne-

bude. Spíš mi vadí, že všechno strašně dlouho trvá.“

A opravdu by na závěr neměla nějaké konkrétní přání? „Byla bych moc ráda, aby se rozvíjelo dál to, co jsme tady s tím kolektivem lidí začali.“

RODINA NA PRVNÍM MÍSTĚ

Při té práci nemůže pochopitelně hledět na čas. Teď už vše má v jejím případě řád a pořádek. Pracovní dobu už moc nenatahuje. „I já si musím zachovat duševní zdraví a věnovat se rodině. Dětem i vnoučatům. Mám i své koníčky. Všechno proto musím vyvažovat.“

Mezi řádky se dá pak jedno možná vyčíst. Pomalu se chystá na to, aby ředitelský post opustila a užívala si zaslouženého důchodu. „Spolupracovníci mě přemlouvají, abych ještě nekončila. Já už jsem ale unavená. I doma mi říkají, abych už skončila. Víte, ten čas opravdu strašně rychle utíká. Chci si fakt užít vnoučata. Mám dvě vnučky a dva vnuky. A taky nám moc ráda patchwork. To je vlastně sešívání malých různě barevných kousků látek v jeden celek,“ říká na závěr povídání Ing. Dana Kolářová.

PAVEL PETR

Pod záštitou Ing. Dany Kolářové proběhlo v roce 2010 mezioborové sympozium Hlavalom II. Přednášejícími byli primářka MUDr. Kotková a MgA. Segert.

DNY DUŠEVNÍHO ZDRAVÍ V PSYCHIATRICKÉ NEMOCNICI

Už po deváté uspořádala Psychiatrická nemocnice v Kosmonosích Dny duševního zdraví. Akce nebyla určená jen pro pacienty, ale hlavně širokou veřejnost. Aby se lidi mohli seznámit s chodem tohoto zdravotnického zařízení a hlavně jeho aktivitami. Není to zdaleka jediná akce známá z posledních let, kdy nemocnice pořádala Festival Na Kopečku.

Ten si získal svou popularitu. Měl velké renomé. Jenže počet návštěvníků pomalu klesal. Organizátoři proto hledali jinou možnost, jak Psychiatrickou nemocnici v Kosmonosích jinak zviditelnit. „Zároveň jsme chtěli nabídnout aktivity pro pacienty a také přilákat lidi. Ukázat jim, že naše nemocnice je jako každá jiná. U mladší generace se to daří, ti starší sem nepřijdou. Proto jsme začali cílit na ty mladé – zveme školy, školy, rodiče s dětmi,“ vysvětlila primářka a zároveň jedna z organizátorek Dnů duševního zdraví MUDr. Veronika Kotková. Těší ji, že se povědomí o psychiatrické nemocnici opravdu zvyšuje. „My jsme hlavně začali spolupracovat s městem. Zúčastňujeme se různých jarmarků, kde můžeme nemocnici prezentovat. Dobrá je i spolupráce se školou. Děti pod vedením učitelů navštěvují některá oddělení, kde dlouhodobě hospitalizovaným pacientům recitují nebo zpívají.“

Akce pak navazuje na tradici, kterou je Světový den duševního zdraví. Celé září a také v průběhu října se tak konají nejrůznější akce. „Tohle vše je pro laickou veřejnost. Ukážeme jim naše techniky. Tečkou pak bývá velká říjnová akce – mezinárodní sympozium, které je určené pro odborníky“, říká další z organizátorů MgA. Michal Segert. Na Dnech duševního zdraví se pacienti a návštěvníci zapojili do nejrůznějších soutěží, kde například sbírali body za účast na jednotlivých aktivi-

tách. Za body získaly drobnou odměnu ve formě sladkostí. Nebo si mohli vybrat věci z bazárku. Další den byl zacílen na dovednosti – na zručnost a jemnou motoriku. Lidé si mohli přijít tvořit z papíru nebo korálků. Nezapomíná se ani na sportovní činnost. „Součástí duševního zdraví je

pohyb. V našem případě na zdravém vzduchu. Připraveny byly turnaje ve florbalu, nohejbalu nebo stolním tenisu. Méně zdatní si mohli vyzkoušet třeba práci s kuželkami, létajícími talíři nebo švihadly. To nebylo jen pro pacienty, zvali jsme i návštěvníky, aby se k nám připojili. Aby zjistili, že tady lidé normálně fungují. Aby viděli, jaké mají schopnosti a co se v rámci nemocnice mohou naučit,“ vysvětlila MUDr. Veronika Kotková. „V aktivitách Dnů pro duševní zdraví bývá hravou formou představen nácvik pracovní činnosti, který volně navazuje na široký obor pracovní terapie. Z části tu máme terapie, které si organizuje každé oddělení ve vlastní režii. Máme tady také dílny na centrální terapii, provoz v zahradě nebo provoz v hipocentru. Na té centrální máme několik dílen zaměřených na nejrůznější obory lidské činnosti. Máme třeba košíkárnou, keramiku, šicí a textilní dílnu nebo ateliér. Snažíme se také rozvíjet zahradní terapii. Pěstujeme bylinky a květiny, ze kterých se dají vyrábět třeba dekorace,“ popsal Michal Segert, který vede Centrální terapii. Psychiatrické nemocnici také hod-

ně pomáhá jako terapeutický obor hiporehabilitace. Zdejší hipocentrum má akreditaci jak na terapii, tak na výuku. „Máme velké i malé koně. Vedoucí hipocentra Kamila Petrová organizuje pro celou nemocnici aktivity. Každé oddělení tak má možnost se nějakým způsobem zapojit. Jsou k tomu samozřejmě uzpůsobené techniky. Ne každý totiž jede na koni. Součástí hipoterapie je i samotná práce s koněm nebo kontakt s ním. V rámci animoterapie chováme i králíky, morčata, kozy, ovce a kočky. Navíc nám sem chodí dobrovolníci s psími terapeuti,“ popsala MUDr. Veronika Kotková. Také v tomto případě se veřejnost mohla do terapie zapojit. A přesvědčit se na vlastní kůži při Dnech duševního zdraví, jak Psychiatrická nemocnice v Kosmonosích funguje. Nemohli se do nich ale zapojit úplně všichni pacienti. Někteří jsou totiž limitováni svou mobilitou a nezvládli by všechny venkovní aktivity. „Těm zase modifikují činnost jejich terapeuti. Třeba zahradní terapii máme i u ležících pacientů. Máme floramobily, které přijíždí

k lůžkům přímo za pacienty. Oni pak mohou provádět terapii třeba pomocí přesazování květin a vůbec péče o ně z lůžka. Nebo máme zvířata, která chodí s kšíry nebo je přenášíme v taškách na oddělení. Probíhá tak specializovaná terapie přímo u lůžka,“ uzavřela povídání MUDr. Veronika Kotková.

PAVEL PETR,
fotil: MIROSLAV DVOŘÁK

VSETÍNSKÁ ÉRA BYLA NESKUTEČNÁ, VZPOMÍNÁ ONDŘEJ MARTINÁSEK

V kanceláři jednatelů společnosti Podlahy Blanket je sport častým tématem hovorů. Ostatně, vedle Kosmonos má firma pobočku ve Vsetíně, odkud pochází ONDŘEJ MARTINÁSEK. Žil tam do svých dvaceti let. A na slavném Lapači hrával také hokej. Ve společnosti hráčů, jakými byli a jsou třeba Jiří Hudler, Ondřej Němec nebo Petr Kučný. Sám skončil už v dorostenecké kategorii.

„Opravdu jsem se sportovní kariérou končil poměrně brzy,“ vzpomíná Ondřej Martinásek. „Měřím dva metry a měl jsem několik měsíců problémy s kolenem.“

Jako bývalý hráč a také fanoušek ovšem zažil zlatou vsetínskou éru, na kterou dodnes hokejoví příznivci na Valašsku vzpomínají. Vždyť klub získal hned šestkrát mistrovský titul. Rozhodně je na co vzpomínat. „Byla tam perfektní atmosféra. Stadion na Lapači je takový maličký. Hokejem tam žilo celé město. Nic jiného než kultura a hokej tam nebylo.

Ondřeje Martinásku fotil Martin Veselý

Takže i teď, když se tam hokej pomalu ale jistě vrací na výsluní, je o něj velký zájem. Hodně se tam angažuje jeden z bývalých hráčů Radim Tesářík. A není zdaleka jediný. Opravdu tam chodí celé město. Na prvotní soutěž, pokud samozřejmě

neplatí nejrůznější opatření, chodilo až pět tisíc fanoušků. Lapač tak opravdu praskal ve švech. Nejvíce pochopitelně vzpomíná na extraligové derby se sousedním Zlínem. „Kolega Ondřeje Martinásku Petr Bernard je šéfem kosmonoských fotbalistů, on sám je také ve výběru klubu. „To ale není žádné angažmá. Kosmonoský fotbal stojí hlavně na Petrovi. Všichni kolem, včetně trenérů říkají, že nebýt jeho, tak vysoko by klub v žádném případě nebyl. Petr je člověk, který tím fotballem žije. Dává do toho strašně moc. Je vidět, že ho to baví, není to jen povrchní. Stačí se podívat na celý multifunkční areál. Včetně nové tribuny a dětského hřiště. Snaží se zkrátka, aby se tam všichni cítili dobře a to se mu myslím daří. Chce, když tam lidi přijdou, aby je to tam bavilo a měli místo, kde se rádi budou scházet, bude jim tam fajn a bude to mít svou atmosféru,“ říká na adresu svého kolegy a společníka ve firmě Podlahy Blanket Ondřej Martinásek.

(PP)

LORETA 10. ZÁŘÍ – VERNISÁŽ A DVĚ VÝSTAVY

V rámci Dnů evropského dědictví se ve čtvrtek 10. září se v kosmonoské Loretě konala tradiční vernisáž. Jak bývá zvykem, o pohoštění se postaraly, díky domácí kuchyni, naše obětavé ženy. Netradičně ale šlo hned o dvě výstavy.

První, dlouho připravovaná, v duchu letošního národního tématu Památky a vzdělávání pod názvem „Piaristická kolej v Kosmonosích 1688 – 1784“. K tomu vydal Muzejní spolek, pořadatel výstavy, již minulý rok stejnojmennou publikaci. Na výstavu zapůjčilo řadu historických předmětů Muzeum Mladoboleslavska. Námět druhé výstavy pod názvem „Co patří a co nepatří do muzea?“ vyplynul z události posledních let kolem kosmonoského muzea a jeho budoucnosti. Představuje mj. dlouhodobou koncepci, dosavadní úspěchy i problémy. A samozřejmě stále otázky, naznačené v názvu. Vystavené předměty z muzejního fondu – jak z kosmonoského, tak hornostakorského – jsou zároveň výzvou pro návštěvníky kriticky se ke koncepci vyjádřit. Vernisáže se zúčastnilo kolem 120 zdejších i přespolních zájemců. Z významných hostů jeden stávající a jeden bývalý zastupitel, z dalších PhDr. Zdeňka Kuhnová, Mgr. Lenka Václavíková a Mgr. Jarmila Nováková, profesorky mladoboleslavské-

ho gymnázia se svými hudebně nadanými studenty, kteří zpestřili vernisáž hudebními vložkami. Zároveň PhDr. Zdeňka Kuhnová informovala o připravované návštěvě výstavy i samotné Lorety studentů gymnázia a také o připravovaných oslavách 333. výročí založení gymnázia v roce 2021. Další významný host byl MUDr. Milan Novák, lékař zdejší Psychiatrické nemocnice, spoluautor několika publikací z historie našeho města, zvláště tragického období nemocnice za německé okupace. Výstavy zhodnotil v zápise do pamětní knihy: „Velmi podnětné. Výklad dějin se mění, fakta, prameny zůstávají. A ta jsme povinni důstojně uchovat. Dlužíme to těm, kteří přijdou po nás. Kontinuita je základní hodnotou civilizace a kultury.“ Výstavy, finančně podpořené městem Kosmonosy, potrvají do konce října. Loreta je otevřena vždy od čtvrtka do soboty od 12 do 17 hodin, v neděli pak od 10 do 17 hodin.

VÁCLAV PETŘÍČEK,
Muzejní spolek

ZA ZRCADLEM S VRBATOU A NEDOROSTEM

Zrcadlový sál zámku v Kosmonosích přivítal v pořadu Za zrcadlem netradiční hosty – hokejové osobnosti Radima Vrbatu a Václava Nedorosta. Hráči s bohatými zkušenostmi z NHL se dnes pohybují kolem extraligového BK Mladá Boleslav. Hokejové povídání doprovodil hudebním vystoupením jedenáctiletý kosmonoský klavírista Michal Sekera.

Řeč se stočila na hokejové začátky, působení v kanadsko-americké NHL, reprezentaci, ale i současnost, kdy Radim Vrbata působí u boleslavského hokeje jako konzultant a Václav Nedorost od něj převzal funkci sportovního ředitele klubu. A není bez zajímavosti, že se pár dní po besedě se oba muži ujali

společně s Petrem Hakenem kormidla extraligové Mladé Boleslavi. To při absenci zdravotně indisponovaných trenérů Pavla Patery a Radima Rulíka. Samotný cyklus Za zrcadlem pak zatím pokračovat nebude. To kvůli nouzovému stavu. Už teď jsou do budoucna ale v plánu povídání s oštěpařem Janem Železným, fotbalistou Markem Matějovským, judistou Lukášem Krpálkem, vítězem paralympiády v Riu plavcem Arnoštem Petráčkem, šestinásobným mistrem světa a stejně tak zlatým z paralympiády cyklistou Jiřím Ježkem, skokanem na lyžích Pavlem Plocem a Františkem Holíkem nebo s automobilovými jezdci Jiřím Kotkem a Ondřejem Klymčiwem o účasti na Rally Dakar. O programu vás budeme informovat. (PP)

Hokejista Radim Vrbata byl společně s Václavem Nedorostem hostem pořadu Za zrcadlem. Fotil Martin Veselý

Pořad Za zrcadlem doprovodil klavírním vystoupením Michal Sekera. Fotil Martin Veselý

SLEDUJTE INFORMACE OD SPOLKŮ

Rádi ve Zpravodaji zveřejňujeme pozvánky na nejrůznější akce pořádané v Kosmonosích. Tentokrát s jedním upozorněním. V současné době při různých opatřeních a nařízeních nebylo možné ještě před uzávěrkou prověřit, zda se všechny uskuteční. Sledujte proto před jejich případnou návštěvou webové nebo facebookové stránky organizátorů a také města, kde se informace objeví. **(red)**

KLUB TURISTŮ CHYSTÁ SHROMÁŽDĚNÍ ČLENŮ

Klub turistů Kosmonosy s předstihem zve své členy a sponzory na 19. Shromáždění svých členů. Spojené bude s hudbou, tancem a kulturním programem ve společenském sále Domu s pečovatelskou službou Na Radouči 1081 v Mladé Boleslavi. Uskuteční se v sobotu 21. listopadu od 10 do 18.30 hodin.

Pro všechny je připraven bohatý program. Od 10 do 12 hodin zahraje a zazpívá Viktor Sodoma s kapelou. Od půl jedné je připraveno zahájení a zhodnocení činnosti klubu za rok 2020, včetně zprávy činovníků Klubu turistů. Pro účastníky setkání je zdarma připraven oběd (občerstvení). Od 13.45 pak začne volná zábava s hudbou a tancem pod vedením muzikanta Pavla Bureše. Zároveň se budou platit členské příspěvky na rok 2021. Symbolické vstupné na pokry-

tí nákladů činí 120 korun na osobu. Děti, mládež do 18 let a sponzoři mají vstup zdarma. Klub turistů zároveň prosí vedení a členy výboru, aby přišli pomoci s přípravou akce v 7.45 hodin. Počítat je třeba, na základě aktuální situace, i s rouškami.

Zároveň ještě připomínáme dvě už zveřejněné akce ve Zpravodaji. V sobotu 17. října Klub turistů Kosmonosy pořádá výlet spojený s návštěvou zámku v Roudnici nad Labem. Odjezd linkovým autobusem z Mladé Boleslavi v 10.10 ze stanoviště 27.

O týden později, v sobotu 24. října, se chystá autobusový zájezd na zámky Osečany a Radč. Zájemci se v obou případech mohou hlásit na telefonním čísle 605 711 249 nebo na adrese Opolského 59, Kosmonosy.

VIKTOR VELICH mladší

Z ČINNOSTI KULTURNÍ KOMISE

V září proběhly již opakovaně kurzy Setkání s pastelem pod vedením lektorky Ivety Pešulové. Obrázky byly opět nádherné a dle ohlasů účastníků se jim kurz líbil. Tím také proběhly první akce v nové klubovně Kulturní komise v Horních Stakorách.

Doktorskou pohádku přivezli do Kosmonos herci Nezávislého divadla v neděli 6.9. Další pohádku plánujeme na 13.12. Sledujte facebookové stránky Kulturní komise ať Vám nic neuteče.

Na konci září otevřela fyzioterapeutka Helena Mazancová kurz Jógové cvičení pro děti. Cvičení je zaměřené na správné držení těla, dýchání i relaxaci s prvky Mindfulness (do češtiny se překládá jako všímavost, nebo bdělá pozornost). Kurz se koná každé pondělí v Sokolovně Kosmonosy. Více informací na kulturakosmonosy@seznam.cz.

Výstava modelů pana Oldřicha Tomíčka v Loreti ukončila letní prázdniny za účasti autora i jeho manželky. Návštěvní knihu s mnoha vzkazy jsme spolu s fotoalbem autorovi předali a poslední den výstavy si užili.

KURZY ŠITÍ V HORNÍCH STAKORÁCH

Kulturní komise pro vás připravila kurzy šití s nejrůznějším zaměřením. Konají se v klubovně v Horních Stakorách 53. Vede je lektorka Ing. Pavla Sýkorová Michalíková. Každá z lekcí trvá tři hodiny. Vždy od 17 do 20 hodin. Konkrétní program má následující podobu:

Kurz šití s angličtinou, cena 3499 Kč, termíny: 29. 10., 12. 11. a 19. 11. 2020

Workshop Slavní advent, cena 1999 Kč, termíny: 26. 11., 3. 12. a 10. 12. 2020

Kurz šití Stříh kalhot, cena 2499 Kč, termíny: 26. 10., 3. 12. a 10. 12. 2020

Kurz šití Zaměřeno na detaily, cena 2499 Kč, termíny: 10. 11., 17. 11., 24. 11. a 1. 12. 2020

Workshop šití Recyklace, úpravy a opravy oděvů, cena 1999 Kč, termíny: 18. 11., 25. 11. a 2. 12. 2020.

Bližší informace vám poskytne Ing. Pavla Sýkorová Michalíková na mobilu 606 607 200, mail pm@meeschap.com nebo webu www.meeschap.com

JANA JANCÁKOVÁ

Halloween v Zámeckém parku Kosmonosy 25.10. v 16 hodin

Těšit se můžete na pohádku, tanec, soutěž o nejhezčí masku, strašidelnou cestu, malování na obličej a další.

Těší se na Vás Kulturní komise, Nezávislé divadlo a Natallí malování na obličej

Cena 80,- Kč/dítě, doprovod zdarma. V ceně vstupenky dýně. Ostatní vstupné dobrovolné. Vstupenky v prodeji v květinářství Camilla Kosmonosy

Náš kurz háčkování košíků jede na plný pecky

@KULTURNIKOMISEKOSMONOSY
@NEJEN_KAVARNA
@MEESCHAP

VELKÉ ŽENY PŘELOŽENY NA DUBEN

Beseda s autorkou knihy Velké ženy z malé země Renatou Mrázovou má nový termín. Místo září se uskuteční 13. dubna 2021 v kavárně Café Hruška. Tam si také můžete zakoupit vstupenky. Ty původní zůstávají v platnosti.

(ji)

LISTOVÁNÍ S KNIHOU SOBĚSTAČNÝ

Premiéra Listování tentokrát s knihou Soběstačný proběhne v kavárně Café Hruška 14. října za účasti autorky Zuzany Dostálové. Vstupenky již v prodeji v Café Hruška. Cena vstupenky 200 korun.

FOTBALOVÉ DIVIZI JSME SE NEBRÁNILI, ŘÍKÁ PREZIDENT SK KOSMONOSY PETR BERNARD

Petr Bernard na fotografii Martina Veselého

Fotbalový klub SK Kosmonosy letos přepisuje klubovou historii. Oslavil sté narozeniny, dočkal se nové tribuny a poprvé také divize – čtvrté nejvyšší soutěže v České republice. Za tím vším stojí spolupráce s městem a hlavně současné klubové vedení v čele s předsedou klubu PETREM BERNARDEM. Jinak také spolumajitelem firmy Podlahy Blanket. Sportovní aktivity a také společnost samotnou, včetně společníka Ondřeje Martinásky, vám dnes v Kosmonoském Zpravodaji představíme.

Petre, jak jste se vůbec dostal do Kosmonos?

„Pocházím z Rakovníka. Do Kosmonos jsem přišel díky manželce. Přiznal jsem se. Pak jsem začal hrát fotbal v dresu Kosmonos. Mezi tím jsem si odskočil třeba do Bělé pod Bezdězem, abych se následně do kosmonoského klubu zase vrátil. Prostě mi město i klub přirostly k srdci. Po hráčské kariéře

přišla nabídka od bývalého starosty Miroslava Vaňka, jestli bych nějakým způsobem do kosmonoského fotbalu nevstoupil a nechtěl mu pomoci. Tak to vlastně všechno začalo.“

Nezminil jste ale, jaká byla vaše fotbalová kariéra?

„Prošel jsem toho opravdu strašně moc. Začínal jsem v žákovské kategorii v rodném Rakovníku. Chvilku jsem tam hrál i Českou fotbalovou ligu. Když jsme se rozhodli přestěhovat do Kosmonos s manželkou, začal jsem hrát na Mladoboleslavsku a okolí. Už jsem zmínil Bělou pod Bezdězem, kde se hrála divize. Objevil jsem se také v Rožďalovicích, to byla I.A třída. S týmem Kosmonos jsme pak vlastně, pod vedením trenéra Karla Tichého, vykopali postup také do I.A třídy.“

V té době už jste byl fotbalovým funkcionářem?

„Ne, pořád jsem byl hráč. Nesmím opomenout ani další štace – Rejšice, Akuma Mladá Boleslav nebo Březno. A to jsem ještě nezmiňoval, že úplně na starší kolena jsem se objevil v Obrubech. V Kosmonosích jsem asi šest let působil jako hráč a zároveň funkcionář. To jsem hrál ještě okresní přebor. Pak už jsem aktivní kariéru ukončil, začalo se to tak nějak nabalovat. Řekli jsme si třeba, že založíme béčko. Dobrá byla také mládež. Přáním bylo, aby právě mladí fotbalisté, až vyjdou z dorostu, měli kde hrát. Na to, aby to pro ně nebyl při přechodu z dorostu mezi dospělými velký skok, měl sloužit právě B tým.“

Chybí mi tam ale informace o kosmonoském áčku?

„Věřili jsme, že áčko bude postupovat. Cílem byl krajský přebor. To byla naše meta. Béčko postupně z nejnižší soutěže vybojovalo

okres. To byla taková stará garda. Potom už jsme to přenechali mladším. Následně kosmonoská rezerva postoupila do I. B třídy, kterou hraje dodnes. Áčko v současnosti působí od startu sezóny premiérově v divizi. Je to pro nás taková nadstavba.“

Možnost hrát divizi vám nabídł fotbalový svaz. Nebáli jste se této výzvy?

„Nebyl důvod se obávat. Říkali jsme si, proč to nezkusit. Finančně soutěž utáhneme bez problémů. Sami kluci jsou na tom dobře. Na divizi mají. A úvod soutěže ukázal, že máme na to, aby se v Kosmonosích čtvrtá nejvyšší republiková soutěž hrála.“

Za vámi je vidět obrovský kus práce. Jak těžké ale bylo přesvědčit lidi, aby s vámi do toho šli?

„Ze začátku to opravdu bylo těžké. Uprímně jsem rád, že už je to za námi. Když se ohlédnou, dva roky jsme fotbal dělali jenom, obrazně řečeno, v uvozovkách. Zkrátka, zarižovali jsme všechno kolem. Klub byl v půlmilionovém dluhu. A to ještě nebylo všechno. Ani nemám spočítané, kolik to vlastně bylo. Dlužilo se nejen na dopravě, ale i na dalších věcech. Fotbal v Kosmonosích prostě neměl dobré jméno. Nejtěžší tak bylo přesvědčit zastupitele, že fotbal je tam nějakým způsobem zdravý. Že my, co jsme přišli, ho chceme dělat zdravě. Oni to tak v žádném případě nevnímali. Oni viděli, že do fotbalu každý rok dávají nějaké finance. Nedokázali si ale vysvětlit, kde končí a proč je klub v dluhích. Nechci tím říct, že by někdo před námi měl nějaké úmysly pro své obohacení. To vůbec ne. Ale nějakým způsobem se tam nehospodařilo dobře.“

Co vás čekalo? Jak se vůbec taková situace dala vůbec řešit?

„Museli jsme všechno narovnat. Zaplatit a sehnat peníze, abychom uhradili všechny pohledávky, které tam byly. Město nám v tom ze začátku pomohlo. Ne všichni nám ale byli nakloněni. Nicméně postupně jsme už opravdu začali dělat věci kolem samotného fotbalu, budovat zázemí a podobně. V tom se nějakým způsobem pokračovalo a vlastně pokračuje dodnes.“

Jak je to třeba s budovou, kde je restaurace, kuželná a také zázemí fotbalového klubu?

„Ten barák tam sice stál, ale od jeho postavení se na něj nesáhlo. Z části jsme zrekonstruovali některé kabiny a postupně jeli dál. Aby zázemí bylo na odpovídající úrovni. Musím říct, že zlomové v tomto směru pro mě bylo setkání se současným starostou panem Eduardem Masarčíkem. Za okolností, kdy jsem už málem z klubu odešel...“

Chtěl jste opravdu s fotbalem skončit?

„Vlastně ano. Tehdejší starosta, který mě k fotbalu přivedl, mi řekl jen část věci. Trochu jsem počítal s tím, že i on bude mít snahu pomoci v tom směru, aby se narovnaly vztahy s městem. A bohužel nebylo tomu úplně tak. Vše bylo vyhozené a já říkal, že buď na město zajdu za někým jiným nebo od toho dám ruce pryč. Nebyl jsem úplně přesvědčený, že vše, co jsme mu řekl, se na zastupitelstvo dostalo. Bohužel, jak jsem se od pana Masarčíka dozvěděl, byla to pravda. Pan Masarčík začal chodit na schůze výboru fotbalového klubu, aby viděl, co se děje. Informoval pak o tom zastupitele a pozice fotbalu se začala narovnávat. Dostávali informace, které byly pravdivé, a pohled na fotbal jako takový se v jejich očích začal měnit.“

Vy jste ambiciózní člověk. Co máte za další cíl?

„Vlastně nevím, jakou mám vizi. V případě areálu třeba chceme dovést do úspěšného konce vybudování hřiště s umělým trávníkem. Vedeme jednání s městem. Projekt se líbí. Věřím, že to dopadne. Oslovili jsme už některé firmy, které se umělými povrchy zabývají. Umělka je prostě potřeba. Máme silnou mládež. Těch dětí je v klubu opravdu hodně. Proto nám v zimě dělá obrovský problém pro trénink i zápasy právě hřiště s umělým povrchem shánět. Mimochodem, jedná se o investici ve výši kolem sedmnácti milionů korun. Potřebujeme také halu, kde by se děti mohly připravovat.“

Máte časovou představu o realizaci tohoto projektu?

„Chtěl bych za rok. Uvidíme, jak to dopadne. Přáním je, aby se začátkem příštího roku začala montovat. Podle lidí, kteří se tím zabývají, je to reálné. Věřím proto, že to dobře dopadne. „

Prozradíte i svůj osobní cíl?

„Už jsem říkal, že na začátku byl cíl krajský přebor. Teď už jsme ho překročili. Nechci říkat, že je nějaký cíl postup z divize. Zároveň ale nechci mluvit o tom, že to tak být nemůže. Kádr v Kosmonosích je mladý, hráči jsou kvalitní. Jejich nejlepší léta teprve přijdou. Může se proto stát, že o ten postup za rok nebo dva skutečně můžeme usilovat. Je to otázka peněz. Česká fotbalová liga už je zase o něčem jiném. Ale pozor! Nemalujeme si všechno jen růžově. Může se stát, že dařit se zkrátka nebude a před námi bude boj o sestup. A my se můžeme vrátit do krajského přeboru. My ale do té divize šli s tím, že to chceme zkusit a uvidíme, jak se to bude vyvíjet.“

PAVEL PETR

PODLAHY BLANKET – HISTORIE I SOUČASNOST

Kosmonoská firma Podlahy Blanket, se sídlem v ulici Pod Lorentou, funguje už jedenáctým rokem. To je doba, kdy se pro společné podnikání rozhodli PETR BERNARD a ONDŘEJ MARTINÁSEK. „Já se podlahám věnuji už možná čtvrt století, ale hodně se toho právě před jedenácti lety změnilo,“ vzpomíná Petr Bernard. „Do té doby jsem neměl žádnou prodejnu. Ondra dělal pro jednu velkou společnost v České republice. Trošku už jsme se znali a tak jsme si řekli, že se pokusíme na Mladoboleslavsku vybudovat nějaký showroom. Takhle vzniklo naše společné podnikání a drží těch jedenáct let.“

Samotný areál společnosti se postupem času mění. Půlka prodejny dřív představovala sklad, teď už slouží celá. „Nezabýváme se jen velkoobchodem, ale širokou škálou služeb se snažíme uspokojit i maloobchodní zákazníky. Samozřejmě, že pracujeme i s velkými firmami, pro které dodáváme a montujeme podlahy,“ upřesnil Petr Bernard.

Společnost zatím působí jen na území České republiky. „Dru-

hý showroom máme v mém rodném Vsetíně. Rozrostli jsme se víc i na Moravu. Skutečně rozrostli. Měli jsme tam takovou malou prodejničku. Spíš vzorkovnu. Koupili jsme větší, tu zrekonstruovali. Celkově na Moravě se to rozjelo víc. Z našeho pohledu je dost silná. Máme tam dost zakázek,“ zmínil Ondřej Martinásek. „Ještě bych doplnil k Petrovi Bernardovi. Postupně jsme začali dělat projekty, kdy se nám dařilo vydělávat větší peníze. Na druhou stranu jsme tam šli do velkého finančního rizika. A těch ztrát v počátku podnikání, kdy byly ještě znát dozvuky finanční krize právě ve stavebnictví, rozhodně nebylo málo. Strašně moc peněz jsme prodělali na zakázkách v tom smyslu, že nebyly zaplacené. Předaly se, splnili jsme všechno, jenže firmy krachovaly a nebylo dovolání. Zákon je takový, že společnosti s ručením omezeným skončí a tím to hasne. Člověk v insolvenční nedostane nic. My jsme proto několik let dělali jen na to, abychom tyto průšvihy zaplatili. A to byly zakázky pro města nebo třeba mateřské školy. Ge-

nerální partner zkrachoval nebo se přestěhoval někam do Anglie a tečka.“

To byla pro podnikání opravdu tvrdá zkouška. Firmu to limitovalo v rozvoji. „Každá firma je o tom, že vydělává peníze a ty se do ní vrací zpátky. Nepříznivou dobu jsme našťěstí přežili a firmu rozdělili na dvě divize. Jedna se stará o velké projekty, co děláme pro úřady, státní zakázky a podobně. Druhá v sobě skrývá maloobchodní prodej. Tam se snažíme zákazníkovi nabídnout kompletní škálu sortimentu a služeb. Od tapet, dveří, projektů týkajících se například kuchyní. Naplno jsme proto rozjeli i truhlárnu ve Vsetíně. Nedávno jsme nakoupili i kontejner různých bytových doplňků z Bali. Takže u nás zákazník opravdu vše sežene na jednom místě,“ doplnil Ondřej Martinásek.

Firma původně začínala se šesti lidmi, včetně dvou podlahářů. Někteří byli najati. Dneska má dvacet lidí. Také Podlahy Blanket, stejně jako celou společnost, pak zasáhla koronavirová situace. „Nemyslím si ale, že nás to úplně těžce zasáhlo.“

Uvidíme, jak se na všem podepíše druhá vlna. Samotné stavebnictví je specifické, vždy má nějaké dojezdy. Stavby se nedají zastavit. Investory by to stálo víc peněz, než kdyby se projekty dokončily. Pochopitelně ale bez nejrůznějších omezení se to neobešlo. Třeba jeden z projektů

v Praze byl na 14 dní kvůli koruně opravdu zastavený. Všichni tam museli do karantény. Nemohu ale říct, že by zakázek ubylo. Jen prostě byly pozastavené a přesunuté na jiný termín. Takhle to funguje,“ upřesnil Petr Bernard.

PAVEL PETR

Kosmonoská firma Podlahy Blanket funguje už jedenáctým rokem. Na snímku Martina Veselého společníci Petr Bernard (vpravo) a Ondřej Martinásek.

O KŘIŠŤÁLOVOU KUŽELKU STAROSTY MĚSTA

V kosmonoské kuželně se uskutečnil již 30. ročník soutěže O křišťálovou kuželku starosty města Kosmonos. Jubilejního turnaje se od 24. srpna do 4. září zúčastnilo rekordních 155 hráčů ze čtyřiceti oddílů celé České republiky. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích. Vítězem kategorie mužů se stal Lukáš Vík z TJ Třebíč výkonem 611 shozených kuželek. Druhý skončil Milan Valášek reprezentující TJ Spartak Rokytnice nad Jizerou (602) a třetí byl Miroslav Šnejdar z SKK Rokycany (590). Nejlepším hráčem KK Kosmonosy byl na 21. místě Ondřej Troják (533). Kategorii žen ovládla Alena Dunková v barvách TJ Jiskra Nový Bor (563). Druhé pořadí patřilo Blance Mízerové z KK Slavia Praha (558) a třetí příčku vybojovala další z kuželek TJ Jiskra Nový Bor Lenka Kohlíčková (550). Nejlepší domácí hráčkou byla devátá Karolína Kovaříková (539). Kategorii dorostu vyhrál Lukáš

Novák z KK Jihlava (570) před Jaroslavem Zahradkou z KK Konstruktiva Praha (524). Třetí místo si vybojoval Martin Ducke z TJ Česká Lípa (520). Nejlepší dorostenkou se stala Lada Tichá z KK Poděbrady (548), druhá skončila Nikola Sobíšková a třetí Lucie Dlouhá, obě z KK Kosmonosy. Samotný turnaj nabídl kvalitní výkony v přátelské atmosféře. Záštitu nad turnajem převzal a ceny do turnaje věnoval starosta města Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík. O pitný režim sportovců se postaral pivovar Svijany.

JIRÍ ŘEHOŘ

SOUBOJ S DRUHOLIGOVÝM FAVORITEM BEZ PŘEKVAPENÍ

Stolní tenisté Kosmonos se probojovali do druhého kola republikové části Českého poháru. V něm se představili na domácích stolech v souboji se sedmým celkem druhé ligy Tatranem KRPA Hostinné. Soupeř potvrdil nakonec roli favorita a ze sokolovny si odvezl postup do dalších bojů po výhře 8:2.

Pohárový zápas otevřela čtyřhra. Do ní nastoupili za domácí Pavel Veselý a Jiří Čech, za hosty pak Jakub Voňka a Jaroslav Kalenský. Domácí hráči se statečně drželi, dokonce se v jednotlivých sadách zlepšovali, ale na hostující dvojici to však nestačilo. Poté již následovaly utkání dvouher, ve kterých se za domácí představil, kromě již zmíněné dvojice, Jakub Lauber a za hosty pak Jakub Valeš a střídající Vít Sixta.

Kosmonošti hráči před zaplněnou kosmonoskou sokolovnou bojovali. Bohužel výkonnostní rozdíl mezi

soutěžemi byl znát již od počátku a hosté se tak hned ujali vedení. Domácí stolní tenisté se ale nevzdávali. Důkazem jejich bojovnosti za nepříznivého stavu 0:4 byla výhra Jakuba Laubera v koncovkách 3:1 a o pár desítek minut později také vítězství Jiřího Čecha stejným poměrem. Kosmonosy tak prohrály se ctí v poměru 2:8 a se soutěží se loučí.

MARTIN VESELÝ

Stolní tenisté Kosmonos (v červeno-modrém) ve druhém kole poháru vyzvali Hostinné. Fotil Martin Veselý

Z VÝSLEDKŮ FOTBALOVÉ DIVIZE

SK Kosmonosy – Polaban Nymburk 4:1 (1:1), branky domácích Jan Žižka, Matěj Horák z penalty, Patrik Mejzr (vlastní) a Tomáš Fabián. SK Benátky – SK Kosmonosy 7:0 (3:0). SK Kosmonosy – Trutnov 5:4 (4:2), góly Kosmonos: Matěj Horák 2, Matouš Kubelka, Lukáš Müller (vlastní) a Vojtěch Šulc. FK Letohrad – SK Kosmonosy 2:3 (2:2). O vítězné trefy se postarali Jan Žižka, Matěj Horák a Tomáš Fabián. SK Kosmonosy – FK Čáslav 5:2 (4:0). Trefili se dvakrát Tomáš Fabián (jednou z penalty), Vojtěch Šulc, Jakub Maryška a Matěj Horák. TJ Velké Hamry – SK Kosmonosy 4:2 (1:2). Prosadil se Matouš Kubelka, domácí Jakub Šídlo se trefil do vlastní branky. SK Kosmonosy – FC Hlinsko 1:2 (0:2). Ve druhé půli snížil Matouš Kubelka. (pp)

FOTBAL S DIVIZÍ A NOVOU TRIBUNOU

Fotbalisté SK Kosmonosy přepisují historii. Poprvé hrají v divizi. Navíc s podmínkami, které by jim i kluby z vyšších soutěží mohly opravdu závidět. Dokladem z poslední doby je nová tribuna v areálu i další volnočasové aktivity. Stává se zkrátka místem, kam mohou i při sportovních utkáních zajít celé rodiny.

Za poslední roky samotný areál doznal výrazných změn. I díky velké podpoře města Kosmonos a samotného fotbalového klubu v čele s jeho předsedou Petrem Bernardem. „Pan Bernard se se mnou spojil a společnými silami se nám podařilo přesvědčit zastupitelstvo a vedení města o tom, aby vznikl areál, který bude důstojným stánkem sportovních aktivit. A také odpovídajícím stánkem vlastně největšího klubu na území Kosmonos. I s ohledem na počet členů i lidí, kteří tady pracují,“ zmínil při jednom z divizních zápasů kosmonoských fotbalistů starosta města Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík. Neopomněl zároveň zmínit trenéry, hráče a rodiče, kteří se podílejí na tom, že se klub dostal tak vysoko. „Musím říct, že každý z návštěvníků zdejšího areálu vidí, jaký kus práce

se právě tady za posledních pár let udělal. Chci za to opravdu poděkovat jak vedení klubu SK Kosmonosy, tak městu, radě i zastupitelstvu. Samotný areál, kromě samozřejmě sportovní činnosti, nabízí také prostor pro volnočasové aktivity. Vytvořilo se zázemí s hracími prvky, na fotbal tam skutečně mohou chodit celé rodiny. Využijí ho i maminky s dětmi. Mohu

jen slíbit, že budeme dál pokračovat v nastoleném trendu i v příštích letech. Například v otázce realizace hřiště s umělou trávou. Abychom vytvořili plnohodnotný areál a mohlo se pokračovat ve sportu a činnostech, které nastartovaly novou éru kosmonoského fotbalu,“ přeje si PharmDr. Eduard Masarčík.

PAVEL PETR

Do premiérové sezóny v divizi vstoupili fotbalisté Kosmonos s novou tribunou. Fotil Martin Veselý.

KOSMONOSY HOSTILY ŽÁKOVSKÝ BIATLONOVÝ ŠAMPIONÁT

Po dlouhých pětadvaceti letech se do Kosmonos vrátil republikový šampionát v letním biatlonu. V nabitě konkurenci se neztratili ani reprezentanti pořádajícího Klubu biatlonu Trefa Kosmonosy. Vybojovali totiž pět zlatých a jednu bronzovou medaili. Anna Maršounová a František Jelínek navíc ovládli konečně hodnocení Českého poháru v letním biatlonu a Linda Fronková byla čtvrtá. Tým KB Trefa navíc v konečném účtování obsadil třetí příčku.

„Skutečně, republikový šampionát se v Kosmonosích naposledy konal před čtvrt stoletím,“ zavzpomínal Michael Fiedler, předseda biatlonového klubu. „V okolí střelnice Na Borku se představilo 298 závodníků. Protože se jednalo o letní biatlon, čekaly na mladé biatlonisty běžecké okruhy a samozřejmě střelba. Se zbraněmi ale děti nebyly, měly je připravené na střelnici.“

S výsledky kosmonoských závodníků mohl být spokojený. KB Trefa byl s pěti zlatými medailemi a jedním bronzem vůbec nejúspěšnějším klubem v konečném hodnocení. Druzí skončili sportovci z Nového Města na Moravě a třetí reprezentanti Starého Města pod Landštejnem. A jednotlivci? Ve vytrvalostním závodě žákyň do 11 let vyhrála Anna Maršounová, pátá skončila Anna Šemberová stejně jako mezi žáky Jaroslav Fikker. Mezi dvanáctiletými slavil prvenství Antonín Jelínek, šestý skončil Josef Zikán a dvanáctý Antonín Cipra. Tereza Košťáková obsadila devátou příčku. V dívkách do třinácti let si Eliška Pšenková doběhla pro

bronz, Linda Fronková byla šestá, Šárka Fiedlerová dvanáctá a o příčku za ní skončila Gabriela Turová. V kategorii do 14 let zvítězil František Jelínek, osmý byl Jakub Neuhauser. Mezi patnáctiletými vybojovali jedenácté místo Vojtěch Hoffman i Adriana Zikánová.

V nedělním sprintu do jednácti let zopakovala své prvenství Anna Maršounová. Pátá byla Anna Šemberová a v chlapcích jedenáctý Jaroslav Fikker. V žákovské kategorii do 12 let skončil sedmý Josef Zikán, dvanáctý Antonín Cipra a čtrnáctý Antonín Jelínek. V kategorii třináctiletých dívek byla Linda Fronková čtvrtá, Šárka Fiedlerová osmá a Eliška Pšenková čtrnáctá. Žákům do 14 let vládl František Jelínek, čtvrtý byl Jakub Neuhauser. Mezi patnáctiletými byli Adriana Zikánová desátá a Vojtěch Hoffman třináctý. (pp)

K nadějším nejen kosmonoského, ale také českého biatlonu, patří třináctiletý František Jelínek. Na snímku Martina Veselého.

Na 300 závodníků se v Kosmonosích zúčastnilo republikového šampionátu v letním biatlonu. Fotil Martin Veselý